

VYSOKOTATRANSKÝ

Bruder Honza při přeskačovaném oblouku z Baranieho sedla do Velké Studené doliny

► Pokračování ze str. 1

Na tulených pásech se šlape výborně až k závěrečnému svahu do Sedielka, kde se také konečně dostáváme ze stínu na slunce. Díky slunci se hned můžeme odložit některé vrstvy oblečení. Lyže se připínají na batoh a výstup do Sedielka je pěšky. Ze Sedielka je krásný výhled do Javorové doliny a na severní Javoráky. To nás však nezajímá, nasazujeme stoupací železa a stoupáme sněhem na hřeben a z něj přecházíme na Malý Ladový štít (2608 a 2611 m, FK1606, L.). Na vrcholu zůstáváme delší dobu a kocháme se fantastickým panoramatickým výhledem do dalekého okolí.

Hřeben byl docela schůdný, ale na první pohled to moc nevypadá na to, že by byl na některou stranu snadno sjízdný. První nápad je proto sjezd po výstupové stopě do Sedielka. To se však nelíbí Idefixovi, který chce jet z vrcholu přímo do Zadné Javorové doliny. Větší část sjezdu je vidět, ale spodní část se dá jenom odhadovat, zda je sjízdná, nebo se musí někde odtraverzovat. Jelikož máme

s sebou vysíláčky a test stability sněhové pokrývky dopadl dobře, sjíždí Idefix z vrcholu směrem do Zadné Javorové doliny. Část, kterou vidíme, projíždí dobře. Dole nám mizí z očí a po nějaké době se ozývá zapraskání z vysíláčky a jeho nađený komentář.

V dolní části sjezdu jsou i místa, kde se dá skákat, čehož částečně využíváme. Korunu dobrým výkonem nasazuje Honza, který při jednom ze skoků háže ukázkovou tlamu a přitom poněkud rozlemlentovává svou Silvrettu 500. Zbytek svahu tak dojíždí telemarkem – bez pádů. Mezitím se v údolí Idefix opaluje s opavskou slečnou, která se svými kolegy leze a přebývá v této dolině. Do Sedielka (2372 m, FK1605, CH.) stoupáme zpočátku hlubokým prašanem, který ve vyšších polohách přechází v tvrdě tenké desky s měkkým podkladem. I při chůzi ve slušné velikých plochách slyšíme praskot, takže tady je jednoznačně jiný stupeň lavinového nebezpečí, než na právě sjetém svahu. Začíná další sjezd k chatě.

LADOVÁ PRIEHYBA (2520 M)

Ráno si říkáme, že to snad ani není možné – další úplně jasný den je tady! Dnes odpoledne by měla dorazit další čtveřice ze Vsetína. Byli snadno nalákání na krásné inverzní počasí a naši chválu panujících podmínek. Z chaty jsme vyrazili až v 8.45 h. Původním cílem je Ladový štít (2628 m), a tak jdeme na lyžích dále a výše dolinou. Došli jsme na lyžích pod Ladovou priehybu (2520 m, FK1650, L.) a slunce do nás pařilo, až se z nás kouřilo. Nasadili jsme mačky, sundali oblečení (ne všechno) a s hůlkama v rukou začali šlapat starými stopami vzhůru zajímavě ukloněným svahem. Snili na přímém slunci rychle měkne, a proto se i ve staré stopě čím dál tím víc boříme. Slunce bylo udeřeno a na hřebenu docházíme trochu vyštavení. Při pohledu na zbytek výstupu těch posledních sto výškových metrů balíme. Hřeben není těžký, ale poněkud exponovaný a s lyžemi nesmyslný.

Svah, po kterém jsme sem vyšmatlali, také nevypadá obtížně, ale expozice a hlavně aktuální kvalita sněhu byla o dost

SKIALP

Na svahu pod Ladovým štítem

Podvečerní sjezd z Baranieho sedla do Malé Studené doliny

horší. Osobně se mi nelíbilo ani jedno z toho, takže jsem vytáhl cepín a většinu svahu až pod skalnaté zúžení sešel na stoupacích železech. Idefix sjel pár desítek výškových metrů z priehyby a také sundal lyže. Starší Bruder, k němuž se přidal i mladší Bruder, naopak lyže kus pod priehybu nasadili a nepřiliš stabilně vypadajícím svahem začali s opatrným sjezdem vlevo od výstupové stopy. Dojeli jím až na skalnaté prahy, kde natraverzovali doprava, aby se vyhnuli úzkému skalnatému místu. Pod zúžením už rychle dojeli na dno údolí.

PRÍEČNÉ SEDLO (2352 M) A SJEZD VEĽKOU STUDENOU DOLINOU

Opět slunečné ráno, v plánu co nejméně výškových metrů, abychom se před přejezdem na Silvestra do České republiky moc neunavili. Ráno balíme, o půl osmé snídáme a rozdělujeme se, když někteří sjíždějí na lezení ledů a pěší sestup Malou Studenou dolinou. Zbývající pětice šlape na pásech směrem Příčné sedlo (2352 m, FK, CH.). Hřib, Brko a Dandy vyrazili dříve a, následování už rychle dojeli na dno údolí.

www.kudyznudy.cz

Nejnavštěvovanější turistické cíle v ČR

Jaké jsou nejoblíbenější turistické cíle v Česku a jednotlivých regionech? Agentura CzechTourism sestavila žebříček turistických míst s nejvyšší návštěvností v roce 2007. Téměř všechny významné turistické cíle zaznamenaly v minulém roce růst zájmu, a to v průměru o 12 %.

ce až o čtvrtinu. Mezi desítkou nejlepších se tak ocitly hned čtyři. „Zoologické zahrady mají oproti hradům a jiným památkám tu výhodu, že jsou otevřené celoročně a jejich kapacita není omezena,“ osvětli vysoká čísla ředitel CzechTourism Rostislav Vondruška a dodal, že

zoo jsou také největšími lákadly téměř ve všech regionech.

Nejnavštěvovanější industriální památkou je pivovar Plzeňský Praždroj, který se letos stal prvním českým certifikovaným místem Evropské cesty průmyslového dědictví.

pořadí 2007	turistický cíl	počet návštěvníků	pořadí 2006
1.	Pražský hrad	1,42 milionu	(1.)
2.	ZOO Praha	1,27 milionu	(2.)
3.	Národní muzeum, Praha	687 tisíc	(4.)
4.	Židovské muzeum, Praha	674 tisíc	(3.)
5.	Národní galerie, Praha	571 tisíc	(5.)
6.	ZOO Dvůr Králové	542 tisíc	(6.)
7.	ZOO Lešná	503 tisíc	(9.)
8.	Památník Terezin	470 tisíc	(7.)
9.	Staroměstská radnice, Praha	433 tisíc	(8.)
10.	ZOO a botanická zahrada Plzeň	402 tisíc	(15.)

Nejoblíbenějším turistickým cílem v Česku zůstává i nadále Pražský hrad. Dotahuje se na něj však pražská zoologická zahrada, která se netají ambicemi stát se jednou z nejlepších zoo na světě. Nejnavštěvovanějším muzeem roku 2007 se stalo Národní muzeum, které tak předčilo Židovské muzeum v Praze. To se přitom tímto přídomkem doposud chlubilo. Mezi hrady a zámky vede v oblíbenosti Státní hrad a zámek v Českém Krumlově. Z přírodních krás zase nejvíce přitahují jeskyně Moravského krasu.

Šest z deseti nejnavštěvovanějších cílů se nachází v Praze. Největšími skokany roku 2007 byly ZOO v Lešně u Zlína, která zaznamenala o 23 % vyšší návštěvu než v roce předešlém, a ZOO s botanickou zahradou v Plzni, která poskočila z 15. na 10. místo. Největší odliv platících návštěvníků naopak zaznamenal Pražský hrad. Zdánilivě hrozivý propad návštěvnosti Pražského hradu (40 %) je však způsoben tím, že ze souboru návštěvníků objektů byl z důvodu mimořádné zatíženosti zcela vyřazen prodej samostatných vstupenek do Zlaté uličky.

Největší nárůsty návštěvnosti zaznamenaly zoologické zahrady, v průměru o 15 % a v některých případech dokon-

Česká republika vstoupila do virtuálního světa Second Life

Obyvatelé virtuálního světa Second Life mají další inspiraci pro cestování. Na Starém náměstí československého virtuálního města Bohemia otevřelo informační centrum agentury CzechTourism. Česká republika je tak po Švédsku, Estonsku a Maledívách jedním z prvních států, které mají na Second Life své zastoupení.

Fenomén Second Life se zrodil v roce 2003 a od té doby přilákal desítky milionů uživatelů, kteří mohou v trojrozměrném internetovém prostředí komunikovat, vzdělávat se, ale také vydělávat peníze a cestovat. Jedná se většinou o mladé lidi s kladným vztahem k moderním technologiím, což je zároveň skupina, ke které si agentura CzechTourism hledá cestu. Otevření vlastního infocentra by tomuto zájmu mělo výrazně pomoci. „Mladým návštěvníkům bychom rádi představili atraktivitu České republiky a nalákali je k její reálné návštěvě. Staré náměstí virtuálního města Bohemia, kde je naše zastoupení umístěno, evokuje atmosféru České republiky více než výstizně. Jeho podobu inspirovala nejkrásnější česká města jako Praha, Český Krumlov a Telč,“ říká ředitel agentury CzechTourism Rostislav Vondruška.

Předobrazem pro zastoupení České republiky je reálné infocentrum agentury CzechTourism na Staroměstském náměstí. V tom virtuálním si zájemci prohlédnou e-brožury, fotogalerii nebo spoty. Protože má prezentace oslovit také cizince, bude „jednacím jazykem“ angličtina. „Bohemia připomíná typické české městečko s jeho obyvateli a věřím, že návštěvníci ze zahraničí tak okusí českou atmosféru se vším, co k tomu patří,“ dodává Martin Dvořák, jednatel společnosti beVirtual, s.r.o., provozující virtuální město Bohemia.

Současně se vstupem agentury CzechTourism do města Bohemia je pro jeho obyvatele připravena zajímavá soutěž o lindenské dolary i reálné ceny.

O SECOND LIFE:

Virtuální město Bohemia je centrem československého Second Life, místem společenských a zábavních akcí a sídlem významných firem působících na českém a slovenském trhu. Podpůrným nástrojem města Bohemia je portál www.secondlife.cz.

Město Bohemia v Second Life a portál www.secondlife.cz provozuje společnost beVirtual, s.r.o.

MEZINÁRODNÍ VELETRH sportovních potřeb a sportovní módy ISPO zima 09 HLÁSÍ VYPRODÁNO

Mnichov, nové výstaviště, 1.–4. února 2009
Pokryto 185 000 m² výstavní plochy v 17 halách
Opět očekáváno přes 2000 vystavovatelů
Česká republika hlásí rekordní účast
50 vystavovatelů na ploše 1500 m²

Od 1. do 4. února se opět, již po devětašedesáté, otevírají veletržní brány mezinárodního odborného veletrhu sportovního zboží a módy. Výstavní plocha se svými 185 000 m² v prostorách Nového Výstaviště je momentálně zcela obsazena. Také v roce 2009 počítá Messe München GmbH s více jak 2000 vystavovatelů z více než 40 zemí, kteří představí širokému mezinárodnímu publiku nové trendy ve sportovní módě a sportovním zboží.

Vysoká účast jak vystavovatelů, tak i návštěvníků, je zajištěna díky přesně zaměřené koncepci veletrhu. Každá společnost usiluje o to, aby navodila svoji specifickou atmosféru. Jednotlivé obory se následně dělí na: board-ISPO (A1–A3), ispoVISION (A4), ski-ISPO (B3/B5), sportstyle ISPO (B1/B2), performance ISPO (C3/C4) a Sport Source Europe (C1/C2).

Outdoor ispo najdeme v halách A5/A6 a B5/B6 na ploše 40 000 m², přístupné východním vchodem.

ISPO ZIMA, vůdčí veletrh sportovního zboží a módy, si dává také za úkol, věnovat se odborným tématům a zároveň je přiblížit veřejnosti. Vedle symposií, workshopů a seminářů zveřejňuje ispo zima také odborné studie. Nadčasové produkty bývají pravidelně oceněny, například cenou Eco Responsibility Award, přičemž je kladen důraz na témata jako stálost, ekologie apod.

Úspěch veletrhu spočívá také v neustálé snaze zviditelnit nové prvky, trendy a celkový vývoj. Tobias Gröber, manažer veletrhu je právem velmi spokojen: „Jsme nadšeni počtem přihlášených. Ten je určující a potvrzuje tak naši koncepci veletrhu.“

Bližší informace pro české a slovenské návštěvníky, zlevněné vstupenky či nabídku ubytování najdete na www.expos.cz

VOCET CUP

TAJNÁ VRCHAŘSKÁ ČASOVKA

Letos v říjnu se jel již 13. ročník cyklistického OPEN závodu do vrchu se jménem Vocet Cup. Tento náročný stoupák v Krkonoších se jede z Rokytnice nad Jizerou od hospůdky „U Vocta“ na Vrbatovu boudu na Zlatém návrší. Šlapou všichni, kdo přijdou na start.

Předstartovní horečka

Honza Černý – vítstí dalšímu vítězství

Letos se závodu zúčastnilo 60 jezdců. Nejmladším Janu Herberovi a Michalu Širovi je 13 let, nejstaršímu Čendovi Hrdličkovi 62. Startovalo se jako obvykle na kótě 600 m/n.m. Cíl na Vrbatově boude je ve výšce 1400 m/n.m., takže celkové převýšení závodu, díky několika malým klesáním, přesahuje 1000 výškových metrů. Trať je dlouhá 21 km. Hlavními body na trati jsou Rokytnice, Františkov, Rezek – zde vlevo do lesa na exkurzní cestu, ve Vidlici ostře vpravo přes Kozelský potok na Vídeňskou cestu, Vídeňská skála, Dolní Mísečky, Horní Mísečky a pak již jen 6 km stoupací „had“ do cíle. Zde se rodí RADOŠT Z BOLESTI. Mímochodem, trať částečně kopíruje jednu z etap Závodu míru z roku 1995 a 1996, kdy na Vrbatově boude končila tzv. Královská etapa. V roce 1995 ji vyhrál Pavel Padmos.

Závod Vocet Cup je mystický, jedou ho v podstatě jen dva typy borců:

- ti ortodoxní, kteří hory milují, ti pojedou další ročníky zase.
- ti měkčí, které někdo zlákal. Dojeli sice, ale sáhli si moc hluboko na dno svých sil, ti jeli poprvé a naposledy.

Závod se jede navrtvo, tzv. „na krev“, od počátku až do konce, jen tak se dá zvítězit.

Vítězem je každý, kdo dojede, ale někteří jedou pěci jen rychleji. Honza Černý, několikanásobný vítěz závodu, již tradičně zajede pod 1 hodinu (letos čas 0:58:13). Závodníci se z Vrbatovy boude vracejí přímo do hospůdky „U Vocta“ jako zocelení, úspěšní a vnitřně bohatí lidé.

Na výsledkové listině přitom tradičně dominují jména místních horalů: Jindřišek, Votoček, Setunský, Svatý, Kobr, Šír...

Pořadatelem závodu je pan Vodseďálek (e-mail: hospudka@rokytnice.com), majitel hospůdky „U Vocta“, která všechny po závodě obejme širokou náručí a hojností cen. A také všichni dostanou keramickou plaketu „Zlaták“ (tot symbol Zlatého návrší našich Krkonoš s mohyly Hanče a Vrбаты).

VocetCup se na vás těší v dalších letech (přihlášky na shora uvedený e-mail). Jede se vždy počátkem října.

CENDA HRDLIČKA
kralsumavy2006@seznam.cz

ODVÁŽNÁ ŽENSKÁ

Slovinka Marija Kozin je snad nejdávňější ženou, kterou jsem kdy potkal. Před třemi roky se vydala se svým kamarádem na cyklistickou výpravu do Pekingu, avšak velmi záhy zůstala díky neshodám na cestě sama. Nakonec se jí podařilo do hlavního čínského města dojet a v nohách měla více než 17 000 km!

Jenže chuť šlapat do pedálů ji neopustila a navíc jí zlátko ležaté kolo a vidina daleko pohodlnějšího cyklistického cestování. Hlavním partnerem se jí tak stala česká firma AZUB BIKE, která se specializuje na výrobu lehkolok. Proto se Marija na začátku roku 2007 vydala na zpáteční cestu do Slovinska na lehkole AZUB 5, do jehož výbavy patřilo všechno nutné pro dálkovou cykloturistiku, včetně špičkových voděodolných cyklobrašen Ortlieb. Cestu domů zkomplikovalo Mariji nejen zranění, které si vynutilo dvouměsíční léčení, ale i válka v Gruzii, která zastihla Mariju přímo v hlavním městě Tbilisi.

Dnes už je Marija konečně doma ve městě Skofja Loka ve Slovinsku. V nohách má našlapáno téměř 35 000 km, z toho polovinu na ležatém kole české výroby. Sama říká, že nejtěžší pro ni byly bahňaté úseky silnic v Číně během dlouhých dešťů, a mužský hrašment. Přesto už dnes přemýšlí, kam by se dále vydala. Nezbyvá než jí držet palce, aby se jí všechny další expedice vydařily stejně jako tato.

Šumava má co nabídnout i lyžařům, kteří dávají přednost čerstvě projaté běžecké stopě před rychlou jízdou na sjezdovce. Také letos si běžečkáři mohou vybrat z různé dlouhých a různé obtížných tras. Většina z cca 500 km udržovaných tras se nachází na území Národního parku Šumava.

Cíle projektu „Bílá stopa na Šumavě“: monitoring a koordinace systému údržby; ochrana krajiny; jednotná propagace; získávání finančních prostředků na zimní a předsezónní údržbu a ostatní aktivity (pořízení strojů, nákup zařízení a vybavení).

Koordinaci tohoto projektu zajišťuje Regionální rozvojová agentura Šumava o.p.s., v úzké spolupráci s Regionálním sdružením Šumava, Správou NP a CHKO Šumava, Jihočeským a Plzeňským krajem a v neposlední řadě s dotčenými obcemi a městy.

Finanční prostředky na zimní údržbu tras i předsezónní úpravy jsou získávány z dotací EU, dále pak od obcí a měst regionu Šumava, Jihočeského a Plzeňského kraje, Správy NP a CHKO Šumava, podnikatelů i lyžařů samotných.

Celkové náklady na údržbu lyžařských tras za posledních 5 let přesáhly částku 8 mil. Kč (tj. průměrně 1,7 mil. Kč na zimní sezónu). Podíl veřejných zdrojů na financování činil 45% (dotace EU, příspěvky krajů a NPS). Zbylých 55% pokryly obce z vlastních zdrojů

BÍLÁ STOPA NA ŠUMAVĚ

a z příspěvků od podnikatelů a lyžařů (prodej samolepek a odznaků).

NABÍDKA PRODUKTŮ A SLUŽEB:

- Regionální sdružení Šumava získalo dotace z programů EU na nákup 10 ks GPS a zpracování souřadnicových dat pro oblast Šumavy, kde údržba lyžařských tras probíhá. Přístroje GPS byly bezplatně pronajaty obcím, které disponují vlastními stroji na údržbu lyžařských tras. Data z GPS jsou automaticky přenášena do mapy, umístěné na webových stránkách „bílé stopy“.

- Webové stránky www.bilastopa.cz obsahují aktuální informace nejen pro běžkaře. Nejzajímavější je ale mapa, kam jsou on-line načítána aktuální data z GPS přístrojů, nainstalovaných v rohláčích. V této mapě můžete lehce zjistit, kde se momentálně rolyb s GPS pohybují, nebo kdy a v které oblasti proběhla údržba naposledy.
- Informační SMS zprávy budou obsahovat údaje získané z GPS přístrojů, tzn. kdy byla trasa naposledy upravena.

Tvar SMS a kódy oblastí jsou uvedeny v tištěných mapkách i na webu Bílá stopa. Poskytovatelem služby je společnost T-Mobile.

Prodej samolepek a odznaků - prodejní cena sezónní samolepky je 30 Kč a odznaku 100 Kč. Každý, kdo si koupí

samelepku nebo odznak, tím přispěje na úpravu lyžařských tras. Tu si pak může nalepit na lyže, nebo odznak připevnit na oděv a to bude zároveň pro další běžkaře výzvou k následování. Samolepky a odznaky lze zakoupit v informačních centrech.

Mapky lyžařských stop jsou vydávány každoročně. Tyto mapky jsou pouze orientační, obsahují aktualizovan

vané mapové podklady a užitečné kontakty na subjekty v daném území. Jsou k dispozici bezplatně na informačních centrech v regionu. Dále jsou ke stažení na webových stránkách Bílá stopa. Také byl vydán image prospekt zimní Šumavy, určený hlavně k distribuci na veletrzích cestovního ruchu.

Pavla Plucková

Regionální rozvojová agentura Šumava, o.p.s.
& Regionální sdružení Šumava
Stachy 422, 384 73 Stachy
Tel: +420 380 120 262 (242)
E-mail: info@rras.cz

E-mail: info@bilastopa.cz
www.bilastopa.cz

Peugeot 207 SW Outdoor

Dvětřesedmička je v nabídce francouzské značky stále relativně mladým přírůstkem. Její atraktivní kabát částečně navazuje na tvary předchůdce, bestseller s označením Peugeot 206 zároveň však využívá velice moderní až agresivní stylistické prvky. Ty ještě více vynikají ve variantě kombi, již tradičně označené SW. Naším testem prošla verze SW Outdoor, která je určena, jak název napovídá, především pro aktivní trávení volného času. I přesto ale provedení Outdoor uživatel ocení také v městském provozu, kde všechny odlišnosti od klasické dvětřesedmičky přijdou vhod.

Automobil o délce 4156 mm nabízí vyvážené proporce, což platí nejen v případě designu, ale i vnitřního členění. Je zde vhodné rozvržení prostor pro posádku a zavazadla, na čemž má zásluhu i rozvor dlouhý 2540 mm. Logicky se zde nabízí srovnání s novou domácími fabii Combi ve verzi Scout, která svými úpravami oproti běžné variantě sází na tutéž kartu jako testovaný Outdoor. Nutno přiznat, že svým vyváženým a libivým designem je Peugeot podstatně dál, a to i za cenu o něco menšího zavazadelníku. Především posádka těží z rozvoru, který je téměř o osm centimetrů větší než u mladoboleslavského vozu. Fabia je přitom o něco delší, což svědčí o výborné odvedené práci Francouzů. Propastný rozdíl je ale hlavně v sírce obou porovnávaných vozů, kdy má Peugeot navrch o více než deset centimetrů. Úzká karoiserie nejenže dává designu fabie přinejmenším divný, ale po stránce prostoru pro posádku jsou oba vozy nesrovnatelné. Dvětřesedmička nabídne cestujícím na předních sedadlech tolik prostoru, že se může zdát, jakoby byla o třídu vyšším vozem než zmínovaná fabia.

CO PŘINÁŠÍ OUTDOOR?

Testovaná varianta Outdoor se od běžného provedení 207 SW liší o 28 milimetrů větší světlo výšku. Pokud tedy k vaší chatě vede polní či lesní cesta a vy se bojíte, abyste náhodou vašemu autu nepoškodili podvozek, lepší prostupnost verze Outdoor by mohla být řešením. Jinak se zde částečně hraje na efekt, stejně jako u fabie combi scout. I v případě testovaného „uvičete“ se jedná o klasickou předokolkou. S variantou 4x4 se zatím pravděpodobně nepočítá, i když by outdooru nepochybně slušela. Zvýšený podvozek se samozřejmě

Testovali jsme

promítá i do příjemného nastupování do vozu, kdy jsou sedáčky správně vysoké. Zároveň je z auta dobrý výhled a řidič má skvělou orientaci o dění kolem vozu. Výborně čitelná je také celková délka auta například při parkování. Zajímavým prvkem je nízké umístění spodní hrana bočních oken vpravo, což také zlepšuje výhled z vozu.

Vedle zvýšené světlo výšky je jediným dalším rozdílem oproti klasické dvětřesedmičce výrazné oplastování lemu blatníků a nárazníků. Tento prvek rozhodně ocení také ti, kdo se s vozem pohybují hodně po městě. Na parkovištích před nákupními centry bude však outdoor dobře chráněn proti odření od kolem parkujících vozů. Hlavní výhodou je ale samozřejmě ochrana proti odletujícím kamínkům, například při průjezdu sotinových cest.

DOSTATEK PROSTORU

Interiér vozu je celkově střízlivý, ovšem elegantní a velice příjemný. Na tom mají zásluhu použité materiály a vhodné tvarování sedadel. Ta jsou na poměry francouzských měkké školy a německé tvrdosti, výsledek je však pohodlný s dostatečným bočním vedením. Výška interiéru je nadprůměrná a bez problému se v dvětřesedmičce SW usadí i téměř dvoumetrový jedinec. Šifra pro nohy vpravo sice není extra velká, ale napravo to tvarování středového panelu a výplně dveří. Dokonce i na zadních sedadlech je výška stropu bezproblémová i pro hodně vysoké postavy, pouze je nutné počítat s určitým omezením prostoru pro nohy. Zdářily je tvar palubní desky, kterou za trny oživuje atraktivní červené provociení přístrojů. Malou výtku zasluží snad jen horší odstínění hlavních „budíků“ v kapliče před

řidičem a příliš vpravo umístěné klíčky pro otvírání dveří. Chválíme výborně tvarovaný volant i hlavicí řadič páky.

Jedničku s hvězdičkou zasluží zavazadlový prostor, a to za praktickou využitelností. Základních, velice dobrých 428 litrů lze během okamžiku zvětšit na 1433 litrů. Manipulace se zadními sedadly je navíc maximálně jednoduchá, stejný systém využívá například Mazda 6. Stačí odjistit pouze opěradlo a pomocí promyšlené konstrukce se s ním zároveň sklápí i sedák zadní dělené lavice.

OUTDOOR NA SILNICI

Jízdní vlastnosti hodnotíme jako velice jisté. Nijak negativně se zde neprojevuje zvětšení světlo výšky, vůz se při rychlém průjezdu zatáčkou nenaklání o nic víc, než běžné provedení SW. Řidič se s novým outdoorem cítí, jakoby jel v autě o třídu vyšším, a to nejen díky vnitřnímu prostoru, ale hlavně kvůli celkové kultivovanosti jízdy. Vůz se nechce věřit, že jde o přímoho nástupce malého typu 206. Dokonce i ve srovnání s již vysloužilým, ovšem o třídu vyšším modelem 307, si nová dvětřesedmička SW Outdoor vede podle našeho názoru lépe. Má mnohem čitelnější řízení a lépe drží přímý směr při vyšších rychlostech. Posilovač řízení s proměnlivým účinkem je vhodné nastaven a zatímco při parkování lze volantem otáčet skoro jen malíčkem, ve vyšší rychlosti potřebuje i jen lehká korekce volantem podstatně více síly. Průjezdy zatáček jsou jisté a i přes svůj

„skoroterénní“ vzhled nabídne nová 207 SW Outdoor radost z jízdy. Posádka navíc ocení vhodné nastavení tvrdosti podvozku, který k dobrým jízdním vlastnostem nabídné také nemalou míru komfortu.

Brzdy se mohou zprvu zdát trochu gumovější, jejich výkon je však dostatečný a umožňují i vhodné dávkování brzdného účinku. Chválíme také řazení, jehož drážky sice nejsou nejkratší, ale přesnost je na velice dobré úrovni.

Námi testovaný model byl vybaven vznětovým motorem 1,6 HDI s výkonem rovných devadesát koní. Tento motor nabídl vozu dostatečnou svižnost a nechal si libit i pohyb v o něco vyšších otáčkách. Nejvyšší výkon poskytl ve 4000 ot/min, ovšem již od 1600 ot/min byl cítit jeho zátah a dostatečný krotivý moment. Avizovaná kombinovaná spotřeba 4,5 litru nebyla nijak nereálná, my jsme se během testu pohybovali jen lehce nad hranicí pěti litrů na 100 km.

Celkově nás Peugeot 207 SW Outdoor mile překvapil. I přes jeho nevelké vnější rozměry nabídne dostatek prostoru rodině s dětmi nebo mladému páru při aktivním trávení dovolené, například s jízdními koly v zavazadlovém prostoru. Praktičnost je zde navíc doplněna o nespornou designovou atraktivitu. Cena námi testované, bohatě vybavené verze s motorem 1,6 HDI 90 k je 473 900 korun. Základní provedení se zážehovým motorem 1,4 16V vyjde na 428 900 korun.

Text a foto: Jan Kadečka